

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2014 / 2291
Datum van uitspraak 12 september 2014
Rolnummer 2013/AB/887

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000032825-0001-0014-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

BOUDHAN Nordine, wonende te 1080 SINT-JANS-MOLENBEEK, Zeepziederijstraat 2,
Appellant op hoofdberoep,
Geïntimeerde op incidenteel beroep
vertegenwoordigd door mijnheer LOGGHE Gerdi, gevolmachtigde, met kantoor te 1000
Brussel, Pletinckxstraat 19

tegen

UNITED PARCEL SERVICE BELGIUM NV, met maatschappelijke zetel te 1831 DIEGEM,
Woluwelaan 156,
Geïntimeerde op hoofdberoep,
Appellante op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. VALCKIERS Andreas en mr. DEMUYNCK Dieter, advocaten, loco
mr. MATTHYS Elisabeth, advocaat te 1000 BRUSSEL, Loksumstraat 25

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 03-06-2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 23e kamer (A.R. 11/12718/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 10 september 2013,
- de conclusies voor de appellant, neergelegd ter griffie op 3 maart 2014,

- de conclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 2 december 2014 en 30 april 2014,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 27 juni 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 5 september 2014 waarop ze verdaagd werd voor uitspraak op heden.

*

I. FEITEN

De heer Boudhan trad op 1 maart 2010 in dienst van de NV United Parcel Service Belgium (hierna genoemd de NV) als bediende met als functie 'hub sorter/loader', met schriftelijke arbeidsovereenkomst van 26 februari 2010.

De heer Boudhan bleef afwezig van het werk vanaf 8 juni 2010. Volgens een verklaring van de heer Van den Brempt hadden de broer en de vader van de heer Boudhan hem verteld dat zij geen informatie hadden, en vroegen zij samen met de vakbondsafvaardiging om voorlopig verlof toe te kennen. Volgens dezelfde verklaring had de broer van de heer Boudhan de heer Van den Brempt op 27 juli 2010 gebeld met de melding dat de heer Boudhan in de gevangenis zat.

Met telefax van 9 augustus 2010 schreef de toenmalige raadsman van de heer Boudhan de NV aan met de melding dat betrokkene in de gevangenis van Vorst was opgesloten, en vroeg hij dat de NV hem een kopie van de arbeidsovereenkomst kon bezorgen en een verklaring dat de heer Boudhan het werk kon hervatten van zodra hij de gevangenis zou verlaten.

Met aangetekende brief van 20 augustus 2010 zond de NV aan de raadsman van de heer Boudhan een kopie van de arbeidsovereenkomst; verder werd gemeld dat de NV niet kon bevestigen of de heer Boudhan na zijn invrijheidstelling het werk zonder meer zou kunnen hervatten, daar de NV niet beschikte over voldoende informatie met betrekking tot de feiten die aanleiding hadden gegeven tot de hechtenis van de heer Boudhan.

Met aangetekende brief van 20 augustus 2010 zond de NV aan de heer Boudhan een eerste schriftelijke waarschuwing in verband met zijn afwezigheid sinds 8 juli 2010. In het bijzonder werd gevraagd dat de heer Boudhan vóór 27 augustus 2010 een officieel document zou bezorgen waarin de voorhechtenis voor een bepaalde duur werd bevestigd. Van belang is hierbij dat de NV klaarblijkelijk meende dat de heer Boudhan in voorhechtenis was genomen.

Met telefax van 1 september 2010 bevestigde de toenmalige raadsman van de heer Boudhan dat deze door de 12de kamer van het hof van beroep te Brussel was veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar met uitstel voor wat 37 maanden gevangenisstraf overschreed, omwille van feiten die plaatsgegrepen hadden op 14 februari 2005.

Met telefax en brief van 7 september 2010 drukte de NV haar verbazing uit over de veroordeling, daar zij meenden dat de heer Boudhan in voorlopige hechtenis was genomen; zij vroegen om kopie van het arrest van het hof van beroep. Met volgende telefax en brief van 9 september 2010 stelde de NV vast dat de raadsman op deze vraag niet inging, en met telefax en brief van 13 september 2010 werd de vraag om een kopie van het arrest te bezorgen herhaald.

Met telefax van 13 september 2010 bezorgde de vorige raadsman van de heer Boudhan aan de NV kopie van het arrest dat op 24 april 2009 werd gewezen door het hof van beroep.

Met aangetekende brief van 16 september 2010 beëindigde de NV de arbeidsovereenkomst om dringende reden, waarvan met aangetekende brief van 20 september 2010 kennis werd gegeven. Na een weergave van de feiten die hiervoor reeds werden beschreven stelde de NV:

“Het gevraagde arrest werd ons uiteindelijk door uw raadsman op 13 september 2010 (21u25) via fax overgemaakt. Pas op dit moment kregen wij zekerheid over de feiten die zich hadden voorgedaan. Groot was onze verbazing te moeten vaststellen dat de uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel reeds dateerde van 24 april 2009. U liet ons immers ruim anderhalve maand in het ongewisse omtrent uw situatie en de reden van uw afwezigheid. Ondanks de belofte dd. 9 juni 2010 van uw broer en vader werden wij niet verder op de hoogte gehouden.

Daarenboven dienden wij vast te stellen dat de feiten aan de basis van uw veroordeling bijzonder ernstig waren. Het gaat immers om doodsb bedreigingen en brandstichting. Er mag in dit verband niet uit het oog worden verloren dat wij dienen in te staan voor de veiligheid van ons personeel.

Gelet op het feit dat u ons gedurende meer dan een maand in het ongewisse hebt gelaten over de feiten die aanleiding hebben gegeven tot uw afwezigheid en uw afwezigheid derhalve nooit rechtvaardigde, dat u ons geen duidelijkheid hebt verschaft omtrent uw verblijfplaats, is ons vertrouwen in u dermate geschokt dat een verdere samenwerking definitief en onmiddellijk onmogelijk is, mede rekening houdend met de aard en ernst van de feiten (i.e. een zware strafrechtelijke veroordeling door het Hof van beroep wegens brandstichting en bedreigingen met de door). Bovendien kunnen wij ons niet van de indruk ontdoen dat u wetens en willens de ware toedracht van de feiten heeft trachten toe te dekken en te minimaliseren, mede gelet op de zeer fragmentarische informatie die ons stukje bij beetje en dikwijls op onrechtstreekse wijze bereikte.

Ondanks duidelijke communicatie om ons volledige en correcte informatie over te maken, zijn wij in de periode tussen het opvragen van het arrest en de uiteindelijke ontvangst ervan tevens onder druk gezet door uw familie en uzelf om een standpunt in te nemen m.b.t. een eventuele verdere tewerkstelling, hetgeen wij uiteraard niet konden doen zolang wij de volledige en ware toedracht van de situatie niet kenden.

Gelet op hetgeen voorafgaat is het vertrouwen dat een essentieel element vormt in de relatie werkgever-werknemer dermate ernstig geschaad dat het voortzetten van elke professionele samenwerking definitief en onmiddellijk onmogelijk is. Deze feiten rechtvaardigen derhalve een ontslag om dringende reden, zonder opzeggingstermijn noch vergoeding.”

In dezelfde brief vorderde de NV terugbetaling van 1.697,07 euro te veel betaald loon.

Met aangetekende brief van 3 november 2010 betwistte de vakorganisatie van de heer Boudhan de dringende reden. Zij vorderde betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan drie maanden loon voor een bedrag van 6.774,43 euro en afgifte van sociale documenten. Met aangetekende brief van 25 januari 2011 werden deze vorderingen herhaald.

Met telefax en brief van 25 februari 2011 betwistte de raadsman van de NV de gestelde vorderingen.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 16 september 2011 vorderde de heer Boudhan voor de arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de NV van:

6.848,32 euro + (3 x 1,00 euro voor groepsverzekering jaarbasis) opzeggingsvergoeding
114,47 euro + [1,00 euro provisioneel (juli-augustus-september 2010) x 15,34 %] saldo enkel
en dubbel vakantiegeld dienstjaar 2010 – vakantiejaar 2011
850,07 euro pro rata eindejaarspremie
135,42 euro pro rata ecocheques 2010

te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest op de bruto bedragen vanaf hun eisbaarheid, evenals de kosten van het geding.

Hij vorderde tevens afgifte van gespecificeerde sociale documenten onder verbeurte van een dwangsom van 25 euro per dag per ontbrekende document.

Tenslotte vorderde hij de voorlopige uitvoerbaarheid van het tussen te komen vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 17 februari 2012, stelde de NV een tegeneis en vorderde zij betaling van 2.105,31 euro onverschuldigde loon.

c.-

Met vonnis van 3 juni 2013 verklaarde de arbeidsrechtbank de hoofdvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond; zij veroordeelde de NV tot betaling aan de heer Boudhan van:

125,38 euro saldo vertrekvakantiegeld

135,42 euro pro rata ecocheques

te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf de eisbaarheid en de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding op voormelde bruto bedragen.

De NV werd tevens veroordeeld tot afgifte aan de heer Boudhan van volgende verbeterde sociale en fiscale documenten: loonfiche, individuele rekening, vakantieattest, fiscale fiche en tewerkstellingsattest, onder verbeurte van een dwangsom van 25 euro per dag en per ontbrekend document bij niet-afgifte ervan binnen de twee maanden na betekening van het vonnis en met een maximum van 500 euro.

De tegenvordering werd onontvankelijk verklaard wegens verjaring.

De NV werd veroordeeld tot de kosten van het geding, begoot op 126,33 euro dagvaardingskosten.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 10 september 2013, tekende de heer Boudhan hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 3 juni 2013 werd gewezen door de arbeidsrechtbank van Brussel. Hij vorderde dat het arbeidshof het vonnis zou bevestigen wat de toekenning van het saldo vertrekvakantiegeld, de ecocheques en het afwijzen van de tegenvordering betreft, en het te hervormen wat het afwijzen van de opzeggingsvergoeding en de pro rata eindejaarspremie betreft; opnieuw recht doende, de oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en de NV te veroordelen tot betaling van:

6.795,03 euro opzeggingsvergoeding

850,07 euro pro rata eindejaarspremie 2010

te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest op alle bruto bedragen, en met de kosten van het geding, begroot op 126,33 euro dagvaardingskosten.

f.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 2 december 2013, tekende de NV incidenteel beroep aan tegen het reeds bestreden vonnis. Zij vorderde dat het arbeidshof zou zeggen voor recht dat het ontslag om dringende reden terecht was, en het vonnis te bevestigen wat de afwijzing van de vorderingen tot betaling van een opzeggingsvergoeding en een pro rata eindejaarspremie betreft.

Verder vorderde zij dat het arbeidshof het vonnis zou hervormen en zou zeggen voor recht dat de heer Boudhan geen recht op pro rata ecocheques voor het jaar 2010 ten belope van 850,07 euro (lees 135,42 euro) en evenmin op het vertrekvakantiegeld ten belope van 125,38 euro of op de afgifte van verbeterde sociale documenten.

Tenslotte vordert zij de veroordeling van de heer Boudhan tot de kosten van beide aanleggen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voor beide aanleggen, telkens vereffend op 990 euro.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat ze ontvankelijk zijn.

IV. BEOORDELING

A. Het hoofdberoep

1. De opzeggingsvergoeding

Tijdigheid van het ontslag om dringende reden

a.-

Artikel 35 derde lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat ontslag om een dringende reden niet meer zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept.

De termijn van drie werkdagen begint slechts te lopen vanaf het ogenblik waarop de partij die het ontslag betekent, voldoende kennis heeft van de feiten.
(vgl. Cass. 23 mei 1973, J.T.T. 1973, 212; Cass. 11 januari 1993, J.T.T. 1993, 58)

In de zin van deze bepaling zijn werkdagen alle dagen van de week, met uitzondering van zon- en feestdagen, doch inclusief de zaterdag, ongeacht de arbeidsregeling van de onderneming of van de werknemer.

(vgl. Arbh. Bergen 19 april 1990, J.T.T. 1990, 440; Arbh. Luik 27 juni 1990, J.T.T. 1991, 162)

De termijn van drie werkdagen vangt aan de dag na de *dies a quo*, dit wil zeggen de dag na de dag waarop de feiten bekend zijn.

(vgl. Arbh. Brussel 8 december 1976, Med. VBO 1977, 1615; Arbh. Brussel 17 januari 1978, J.T.T. 1978, 178)

De *dies ad quem*, dit is de derde werkdag die volgt op de *dies a quo*, is de laatste nuttige dag om de arbeidsovereenkomst te beëindigen.

(Arbh. Brussel, 8 december 1976, Med. VBO, 1977, 1615)

Het feit is aan de partij die ontslag betekent bekend, wanneer deze omtrent het bestaan van het feit en de omstandigheden die daarvan een dringende reden zouden kunnen maken, voldoende zekerheid heeft om met kennis van zaken een beslissing te nemen, met name voor haar eigen overtuiging, t.a.v. de andere partij en t.a.v. van de rechtbank.

(vgl. Cass. 14 mei 1979, R.W. 1979-80, 1791; Cass. 14 oktober 1996, J.T.T. 1996, 500; Cass. 6 september 1999, J.T.T. 1999, 457; Cass. 8 november 1999, J.T.T. 2000, 211, concl. Adv.-Gen. Leclercq)

Uit de omstandigheid dat het ontslag wegens dringende reden gegeven werd na een onderhoud over gegevens die de werkgever reeds kende, kan niet worden afgeleid dat de werkgever op het tijdstip van het verhoor reeds beschikte over alle beoordelingselementen om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

(vgl. Cass. 14 oktober 1996, J.T.T. 1996, 500)

In voorliggende betwisting heeft de NV zekerheid gekregen over een van de feiten die zij als dringende reden weerhouden wenst te zien op maandag 13 september 2010, dit is het ogenblik waarop zij kennis heeft gekregen van het arrest van het hof van beroep van 24 april 2009. Het is inderdaad slechts op dat ogenblik dat de NV zich rekenschap kon geven van de volledige feiten die aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling van de heer Boudhan, en van de ernst ervan.

Het ontslag om dringende reden volgde op donderdag 16 september 2010, dit is de derde werkdag na de kennisname van het arrest en aldus binnen de door artikel 35 derde lid van de Arbeidsovereenkomstenwet gestelde termijn.

b.-

Artikel 35 vierde lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat alleen de dringende reden waarvan kennis is gegeven binnen de drie werkdagen na het ontslag kan worden aangevoerd ter rechtvaardiging van dit ontslag.

Het ontslag om dringende reden werd door de NV gegeven op donderdag 16 september 2010; de kennisgeving volgde met aangetekende brief verzonden op maandag 20 september

2010, dit is de derde werkdag na het ontslag en bijgevolg tijdig.

Vormvoorwaarden

Het staat tussen partijen niet ter discussie en het arbeidshof stelt vast dat de kennisgeving van de dringende reden is gebeurd met naleving van de vormvoorwaarden voorzien in artikel 35 vijfde en zesde lid van de Arbeidsovereenkomstenwet, meer bepaald met aangetekende brief.

Rechtmatigheid van het ontslag om dringende reden

a.-

Artikel 35 tweede lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat onder dringende reden wordt verstaan, de ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen werkgever en werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

De ernstige tekortkoming vereist noodzakelijk dat het gaat om feiten die als fout kunnen worden aangemerkt.

(vgl. Cass.23 oktober 1989, J.T.T. 1989, 432)

Dergelijke fout kan bestaan in een tekortkoming aan een wettelijke, reglementaire of contractuele verplichting, maar omvat ook iedere vergissing in het gedrag die een normaal voorzichtig en gewaarschuwde werknemer of werkgever niet zou begaan.

(vgl. Cass. 26 juni 2006, J.T.T. 2006, 404)

Vereist is verder dat deze tekortkoming ernstig is, in die mate dat zij elke professionele samenwerking tussen werkgever en werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

Voor de afdanking om dringende reden is bijgevolg vereist dat de door de werknemer gestelde handeling van die aard is dat elk vertrouwen en geloof in het verder zetten van de contractuele verhouding onmogelijk wordt.

(vgl. Arbh. Luik 14 maart 1984, T.S.R. 1984, 483)

Door het sluiten van de arbeidsovereenkomst treden werkgever en werknemer immers in een bijzondere relatie met mekaar, waardoor de arbeidsverhoudingen gebaseerd zijn op het wederzijdse vertrouwen van partijen.

(vgl. Arbh. Brussel 8 april 1986, J.T.T. 1986, 462, noot)

De ernst van het ingeroepen motief moet beoordeeld worden in functie van de gevolgen van de tekortkoming op het vertrouwen dat de werknemer moet kunnen hebben in de werknemer.

(vgl. Arbh. Antwerpen 8 april 1992, R.W. 1992-93,439); Arbh. Bergen 20 september 2005, onuitg., AR 16149, www.juridat.be)

b.-

In de aan het arbeidshof voorgelegde betwisting wenst de NV volgend geheel van niet betwiste feiten als dringende reden weerhouden te zien, zoals blijkt uit de brief van 20 september 2010 waarmee kennis werd gegeven van de dringende reden:

- de werkgever gedurende lange tijd in het ongewisse houden over de reden die geleid hebben tot zijn afwezigheid (het betreft de periode van 8 juni 2010 tot 19 juli 2010);
- de ernst van de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling (brandstichting en doodsb bedreigingen); de hiermee gepaard gaande noodzaak om te zorgen voor de veiligheid van het personeel van de NV.

Naar het oordeel van het arbeidshof is het feit dat de heer Boudhan de NV niet binnen een redelijke termijn op de hoogte heeft gebracht van de reden van zijn afwezigheid vanaf 8 juni 2010 en niet de verklaring heeft gegeven dat de afwezigheid werd veroorzaakt door de uitvoering van een veroordeling tot een zware gevangenisstraf wegens feiten die als zeer ernstig kunnen worden bestempeld, een dermate ernstige inbreuk op het vertrouwen dat de NV noodzakelijkerwijze in de heer Boudhan moet hebben, dat het verder zetten van de samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk werd gemaakt.

Het was dan ook terecht dat de NV de arbeidsovereenkomst om dringende reden heeft beëindigd, zoals terecht geoordeeld door de arbeidsrechtbank.

De vordering tot betaling van een opzeggingsvergoeding werd dan ook op goede gronden door de arbeidsrechtbank ongegrond verklaard.

2. De pro rata eindejaarspremie 2010

Met toepassing van artikel 17 § 5 van de collectieve arbeidsovereenkomst betreffende de bezoldigingsvoorwaarden die op 18 mei 2009 werd gesloten in het paritair comité nr. 226 waaronder de NV ressorteert, heeft de werknemer die om dringende reden werd ontslagen, geen recht op pro rata betaling van een eindejaarspremie.

Zoals hiervoor onder IV.A.1 geoordeeld, werd de heer Boudhane terecht om dringende reden ontslagen, zodat ook dit onderdeel van zijn vordering door de arbeidsrechtbank terecht werd afgewezen.

B. Het incidenteel beroep

1. Vertrekvakantiegeld

Artikel 46 § 1 van het Uitvoeringsbesluit Jaarlijkse Vakantiewet bepaalt de werkgever aan de werknemer waarvan de arbeidsovereenkomst een einde neemt, bij zijn vertrek 15,34 % van de tijdens het lopend vakantiedienstjaar verdiende bruto wedde, eventueel verhoogd met een

fictieve wedde voor de met dagen normale werkelijke arbeid gelijkgestelde dagen van arbeidsonderbreking.

In het vakantiedienstjaar 2010 heeft de heer Boudhan volgens de afgeleverde loonbrieven een totale bruto wedde verdiend van 7.507,57 euro, meer bepaald:

03.2010:	1.824,85 euro
04.2010:	1.956,83 euro
05.2010:	1.830,64 euro
06.2010:	1.895,25 euro

Er dient geen rekening te worden gehouden met fictieve wedde voor de met dagen normale werkelijke arbeid gelijkgestelde dagen van arbeidsonderbreking, vermits de dagen arbeidsonderbreking ten gevolge van hechtenis geen gelijkgestelde dagen zijn in de zin van artikel 41 van het Uitvoeringsbesluit Jaarlijkse Vakantiewet.

Hij heeft bijgevolg recht op een vakantiegeld einde dienst ten bedrage van 7.507,57 euro x 15,34 % = 1.151,66 euro, waarvan de NV volgens het afgeleverde vakantieattest 1.037,19 euro betaalde, zodat een saldo vertrekvakantiegeld van 114,47 euro verschuldigd blijft.

2. Ecocheques

In tegenstelling tot wat de NV voorhoudt, voorziet geen enkele bepaling in de toepasselijke cao dat geen ecocheques verschuldigd zijn wanneer de arbeidsovereenkomst om dringende reden wordt beëindigd.

Dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering van de heer Boudhan, dat cijfermatig door de NV niet wordt betwist, werd dan ook terecht gegrond verklaard door de arbeidsrechtbank.

3. Afgifte van sociale documenten onder verbeurte van een dwangsom

De NV is wel degelijk gehouden tot afgifte van de sociale documenten die betrekking hebben op de toegekende bedragen of voordelen.

Ter uitvoering van de aan de werkgever opgelegde verplichting tot afgifte van sociale documenten bij het einde van de arbeidsovereenkomst kan de rechter een dwangsom opleggen.

(vgl. Cass. 30 november 1998, R.W. 1998-99)

Het opleggen van een dwangsom met toepassing van artikel 1385bis Ger.W. is een efficiënt middel om de werkgever te verplichten de sociale documenten af te leveren. Hierbij mag niet het oog worden verloren dat de afgifte van deze documenten niet enkel van belang is voor de werknemer, doch ook nodig voor de bepaling van de verschuldigdheid van de sociale

bijdragen en de bedrijfsvoorheffing, dit is in het algemeen belang.

Een efficiënt middel om te ontsnappen aan de verbeurte van de dwangsom is de tijdige afgifte van de sociale documenten.

Het is wel terecht dat de NV opmerkt dat de afgifte van de fiscale fiche voorzien is aan eigen termijnen. Het incidenteel beroep is in deze zin gedeeltelijk gegrond.

C. De kosten van het geding

a.-

Ten onrechte argumenteert de NV dat de dagvaardingskosten ten laste van de heer Boudhan dienen te blijven, daar deze had kunnen opteren voor een goedkopere weg om het geding in te leiden.

Uit de artikels 700 eerste lid en 704 §§ 1 en 3 Ger.W. volgt dat geschillen inzake arbeidsovereenkomsten naar keuze van de eiser kunnen worden ingeleid bij dagvaarding of bij verzoekschrift op tegenspraak. Hieruit volgt dat het inleiden bij dagvaarding van een dergelijk geschil op zich geen fout uitmaakt.

Opdat het inleiden bij dagvaarding van een dergelijk geschil wanneer dit ook bij verzoekschrift op tegenspraak kan geschieden, als een fout kan worden aangezien, is vereist dat een normaal voorzichtig persoon in dezelfde omstandigheden geplaatst, redelijkerwijze anders zou hebben gehandeld.

(vgl. Cass. 7 oktober 2013, NJW 2014, 218, noot C. Van Severen: Dagvaarding of verzoekschrift: wie betaalt de kosten?)

b.-

Artikel 1017 eerste lid Ger.W. bepaalt dat ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwijst.

Artikel 1017 vierde lid Ger.W. bepaalt dat de kosten kunnen worden omgeslagen zoals de rechter het raadzaam oordeelt, onder andere wanneer de partijen 'onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld'.

Het arbeidshof is van oordeel dat de kosten moeten worden omgeslagen waarbij elk der partijen verwezen wordt in de eigen rechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk doch slechts gedeeltelijk gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis in de mate dat het de NV veroordeelde tot betaling aan de heer Boudhan van 125,38 euro saldo vertrekvakantiegeld en in de mate dat het de afgifte van de fiscale fiche beval onder verbeurte van een dwangsom van 25 euro per dag per ontbrekend document bij niet-afgifte ervan binnen de twee maanden na betekening van het vonnis;

Opnieuw recht doende, veroordeelt de NV tot betaling aan de heer Boudhan van 114,47 euro saldo vertrekvakantiegeld en tot afgifte van een fiscale fiche 281.10 binnen de termijnen voorzien in de fiscale reglementering;

Bevestigt het bestreden vonnis in de overige beschikkingen;

Verwijst elk der partijen in de eigen kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de heer Boudhan begroot op NIHIL en aan de zijde van de NV begroot op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Daniël RYCKX,
Simone ALAERTS,
Daniël HEYVAERT,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

Kelly CUVELIER,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende

griffier

Daniël RYCKX,

Daniël HEYVAERT,

Simone ALAERTS,

Mevrouw S. Alaerts, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. Ryckx, raadsheer en D. Heyvaert, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel op vrijdag 12 september 2014 door:

Daniël RYCKX, raadsheer
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Kelly CUVELIER,

Daniël RYCKX

